

[Bertel Dahlgaard.]

optager det meste af tiden til jul, og så varer det ikke ret længe, før vi atter er inde under det sædvanlige arbejdspress.

Jeg har det indtryk, at det går for langsomt med at komme bort fra tokammerssystemets dårlige traditioner og at leve op til de krav, etkammerssystemet stiller. Det er mit indtryk, at etkammerssystemet er blevet accepteret med tilfredshed af alle her i folketinget, og at ingen længes tilbage til tokammerssystemet, men etkammerssystemet stiller sine særlige krav til folketingets tilrettelæggelse af arbejdet, og disse krav må både regeringen og tinget indordne sig under. Det er betingelsen for, at vi stadig kan underbygge og konsolidere den nye forfatning.

Alfred Jensen: Jeg kan også udtale en vis tilfredshed med, at finanslovforslaget teknisk set fremtræder i en ændret skikkelse. Når jeg siger „en vis tilfredshed“, er det, fordi jeg med glæde hilser de forenklinger, der har fundet sted, men jeg er ikke så begejstret for den sammenlægning, der sker af driftsbudgettet og anlægsbudgettet. Jeg kender de nationaløkonomiske betragtninger, der kan gøres gældende for en sådan sammenlægning, men det forekommer mig ikke, at disse er helt rigtige. Der er her tale om to slags udgifter, og hvis man vil have et finanslovsforslag og en finanslov, der er overskuelig og forståelig for menigmand, forekommer det mig ikke, at det er rimeligt, at man foretager denne sammenlægning. Men i min gruppe er vi tilfredse med, at man forbedrer opstillingen, at man moderniserer regnskabet, og vi imødeser med interesse den videre udvikling.

Jeg vil også håbe, at en del af de anker, der er rettet mod finanslovsforslaget og tillægsbevillingsforslaget, bliver taget op til endelig afgørelse, så der ikke sker de store forrykkelser på finansloven, som vi har kendt i de senere år. Jeg ved ikke, hvor megen trøst der er at hente i de forskellige forhåbninger, der er udtalt herom i dag. Det var noget forstemmende at høre ordføreren for det konservative folkeparti udtale sig om finansudvalgets arbejde og tillægsbevillingerne, idet han sagde, at folketinget ikke blev holdt udenfor. Det gør folketinget i allerhøjeste grad. Men det er måske ikke

det værste, at folketinget holdes udenfor; det, der er langt værre, er, at forfatningen ikke overholdes. I henhold til forfatningen må en udgift ikke afholdes, uden at den er vedtaget her i folketinget, men det sker i allerhøjeste grad. Finansudvalget giver tilslutning til overskridelser til store udgiftsbeløb, ofte millionbeløb, uden at udgiften har været til behandling her i tinget, uden at udgiften er vedtaget som foreskrevet i forfatningen. Jeg mener, at dette forhold bør bringes til ophør, og det må vel også indgå i regeringens overvejelser, når den tumler med finanslovsforslag, budgetter og deslige.

Jeg kan altså være tilfreds med, at man forsøger en forenkling, gør finansloven mere overskuelig. Nogen folkelæsning tror jeg dog ikke den nogensinde bliver. Men det vigtigste af alt er i og for sig ikke den tekniske side af sagen; det er selve indholdet af finanslovsforslaget. Her er man forlængst holdt op med at søge efter en ny politik, den politik, som blev lovet vælgerne ved et par valg i 1953, og som hundredtusinder af vælgere har stemt for ved at give socialdemokratiet deres stemmer på de to valgdage. Skattelettelser findes ikke, de 12 000 billige boliger udover det almindelige boligbyggeri kan man heller ikke få øje på i dette finanslovsforslag, og det er klart, for de findes der ikke, og på samme måde er det med de sociale og kulturelle fremskridt, der blev lovet.

Dette er så meget mere bemærkelsesværdigt, som det ikke er så længe siden, at regeringspartiets ordfører under tillægsbevillingslovens behandling her i tinget sagde, at nu er tiden kommet til, at man indledte en ny reformperiode i dansk politik. Det er der jo ikke tale om her. Finanslovsforslaget holder sig stort set til de samme udgifter, som er gældende for indeværende år, og forarbejderne til finansloven for indeværende år blev jo gjort, medens regeringen Erik Eriksen—Ole Bjørn Kraft sad. Derfor er der ikke meget at hente af ny politik. Nu ved jeg vel, at det, der er stillet op i finanslovsforslaget, næppe holder, men det forekommer mig alligevel, at der er lidt strenghed i tonen, når der tales om mulige ekstraudgifter.

Det siges vel ikke, at der ikke må komme overskridelser på mere end de 200 mill. kr., der er afsat til imødegåelse af tillægsbevill-